

สรุปผลการประชุมระหว่างประเทศด้านการศึกษา ครั้งที่ 48

วันที่ 25 – 28 พฤศจิกายน 2551

นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ความเป็นมา

การประชุมระหว่างประเทศด้านการศึกษาเป็นการประชุมระหว่างประเทศที่องค์การยูเนสโก ร่วมกับสำนักงานระหว่างประเทศด้านการศึกษา (International Bureau of Education : IBE) จัดขึ้นสำหรับผู้นำด้านการศึกษาของประเทศต่างๆ ทั่วโลก เพื่อเป็นเวทีสำหรับผู้นำด้านการศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น แนวปฏิบัติต่างๆ ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาการด้านการศึกษา เพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาการศึกษา ในด้านต่างๆ โดยจะมีการปรับเปลี่ยนหัวข้อการประชุมให้เหมาะสมตามสถานการณ์ ซึ่งจะมีการประชุมเป็นประจำทุก 4 – 5 ปี สำหรับการประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมครั้งที่ 48

คณะผู้แทนไทย

ในการประชุมระหว่างประเทศครั้งที่ 48 คณะผู้แทนไทยที่เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย

1. นายธงทอง จันทรางศุ หัวหน้าคณะ
เลขาธิการสภาการศึกษา
2. นายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว
เอกอัครราชทูตและผู้แทนถาวรไทย ประจำคณะทูตถาวร ณ นครเจนีวา
3. นางศรีวิการ์ เมฆวัชรชัยกุล
รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
4. นายสมเกียรติ ชอบผล
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5. นายวิชาวัฒน์ อิศรภักดี
อัครราชทูตและรองผู้แทนถาวรไทย ประจำคณะทูตถาวร ณ นครเจนีวา
6. นายชัยยศ อิ่มสุวรรณ์
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนาหลักสูตร 9
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
7. นายไพศาล วิศาลาภรณ์
ผู้อำนวยการสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

8. นายพิชัยพันธุ์ ชาญภูมิผิตล
อัครราชทูตที่ปรึกษา ประจำคณะทูตถาวรฯ ณ นครเจนีวา
9. นางสาวศุริยา อมตวิวัฒน์
หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ
สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงฯ
10. นางสาวแคทรียา ปทุมรส
เลขานุการเอก ประจำคณะทูตถาวรฯ ณ นครเจนีวา
11. นางปัทมา ปันทวัฏกูร
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
12. นางสาวสิริภคค์ ธรรมบุศย์
สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงฯ

สาระสำคัญของการประชุม

ในการประชุมครั้งนี้ได้กำหนดหัวข้อหลักร่วมกันไว้ คือ การเรียนรู้ร่วม : แนวทางการดำเนินงานในอนาคต (Inclusive Education : The Way of the Future) ประกอบด้วยการประชุมเต็มคณะ และการประชุมปฏิบัติการในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ในหัวข้อย่อย 4 หัวข้อ คือ

- หัวข้อที่ 1 เรื่อง วิธีการ ขอบเขต และเนื้อหา (Approaches, Scope and Content) ซึ่งแบ่งเป็นการประชุมย่อย 4 เรื่อง คือ
 - ❖ Contribution to achieve inclusive education through a more inclusive society
 - ❖ Enhance and democratize learning opportunities to diverse groups within the paradigm of education as a right
 - ❖ An international comparative perspective on broadening the concept of inclusive education
 - ❖ Understand, respect and respond to cultural, social and individual diversities as key components in broadening the concept of inclusive education
- หัวข้อที่ 2 เรื่อง นโยบายสาธารณะ (Public Policies) ซึ่งแบ่งเป็นการประชุมย่อย 4 เรื่อง คือ
 - ❖ Public policies addressing issues of poverty, marginality, inequality and child labour
 - ❖ Implementation of public policies on inclusive education from an international comparative perspective

- ❖ Interfaces and synergies between policies on social inclusion, social protection and inclusive education, with a special focus on the attainment of EFA goals
- ❖ The role of government and its partnerships with civil society and the private sector in implementing long-term public policies to broaden the concept of inclusive education
- หัวข้อที่ 3 เรื่อง ระบบ การเชื่อมโยง และการส่งผ่าน (Systems, Links and Transitions) ซึ่งแบ่งเป็นการประชุมย่อย 2 เรื่อง คือ
 - ❖ Life-long learning opportunities from childhood onwards in reaching out to the excluded groups
 - ❖ Role of skills development and a flexible curriculum in the transition to work
- หัวข้อที่ 4 เรื่อง ผู้เรียนและผู้สอน (Learners and Teachers) ซึ่งแบ่งเป็นการประชุมย่อย 2 เรื่อง คือ
 - ❖ Support to, engagement with and motivation of learners and teachers as key factors to attain inclusive education
 - ❖ The challenges of inclusive education at the school and classroom levels

การประชุมครั้งนี้ได้มีข้อสรุปและข้อเสนอแนะเพื่อเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกของยูเนสโก ให้ความสำคัญกับการเรียนร่วม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการศึกษาเพื่อปวงชนภายในปี 2015 ตามที่กำหนดไว้ในกรอบปฏิบัติการดาการ์ว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน โดยมีรายละเอียดของข้อสรุปและข้อเสนอแนะในเอกสารที่แนบ

การประชุมสภาของสำนักงานระหว่างประเทศด้านการศึกษา

ก่อนและหลังการประชุมระหว่างประเทศด้านการศึกษา ครั้งที่ 48 ได้มีการประชุมสภาของสำนักงานฯ ซึ่งประเทศไทยเป็นกรรมการในสภาดังกล่าวด้วย และรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นางศรีวิการ์ เมฆวัชรชัยกุล) เป็นผู้แทนเข้าร่วมการประชุม โดยมีสาระสำคัญ คือ

1. วันที่ 25 พฤศจิกายน 2551 ซึ่งเป็นการประชุมก่อนหน้าการประชุมระหว่างประเทศฯ ได้มีการพิจารณาเสนอผู้ที่ทำหน้าที่ประธานและรองประธานของการประชุม ดังนี้
 - ❖ ประธาน คือ เยอรมัน
 - ❖ รองประธาน ประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ อีก 11 คน ซึ่งมาจากกลุ่มภูมิภาคต่าง ๆ ดังนี้ แคนาดา ฟินแลนด์ อาเซอร์ไบจาน

แอลเวีย เวเนซุเอล่า ปานามา จีน อัฟกานิสถาน ยูกันดา แซมเบีย
และซีเรีย

ทั้งนี้ ที่ประชุมได้พิจารณารับรองผู้แทนจากกลุ่มภูมิภาคที่จะเข้าร่วมเป็นกรรมการใน
คณะกรรมการจัดทำร่างข้อสรุปและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม ประกอบด้วย เบลเยียม
สหรัฐอเมริกา แคนาดา รัสเซีย แอลเวีย บราซิล อาร์เจนตินา เวเนซุเอล่า อินเดีย ญี่ปุ่น
อินโดนีเซีย แคนาดา เกาหลีใต้ ไนจีเรีย จอร์แดน ลิเบีย และโอมาน โดยที่ประชุมได้มีมติให้ไนจีเรีย
รับเป็นประธาน และเห็นว่าการประชุมควรเป็นการประชุมแบบเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้แทนจาก
ประเทศต่างๆ เข้าร่วมสังเกตการณ์ได้

2. วันที่ 28 พฤศจิกายน 2551 ซึ่งเป็นการประชุมภายหลังการประชุมระหว่าง
ประเทศๆ ได้มีการพิจารณาแนวทางการดำเนินการตามข้อสรุปและข้อสังเกตของที่ประชุม
โดยผู้เข้าร่วมการประชุมส่วนใหญ่ รวมทั้งผู้แทนประเทศไทยได้กล่าวขอบคุณยูเนสโกและ
สำนักงาน IBE ที่ได้จัดการประชุมครั้งนี้ในรูปแบบใหม่และประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี และ
ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นว่า การประชุมสภาของ IBE ครั้งที่ 58 ระหว่างวันที่ 28 – 30 มกราคม
2552 ที่นครเจนีวา ควรจะมีการหารือเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินการตามข้อสรุปและ
ข้อเสนอแนะจากการประชุมระหว่างประเทศด้านการศึกษา ครั้งที่ 48 ให้ชัดเจน เพื่อเป็น
แนวทางในการดำเนินการตามเป้าหมายการศึกษาเพื่อปวงชน

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ
จากที่ประชุมระหว่างประเทศด้านการศึกษา ครั้งที่ 48
วันที่ 25 – 28 พฤศจิกายน 2551
ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ในการประชุมระหว่างประเทศด้านการศึกษารั้งที่ 48 ขององค์การยูเนสโก ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ระหว่างวันที่ 25 - 28 พฤศจิกายน 2551 พวกเรา ซึ่งเป็นรัฐมนตรีศึกษา หัวหน้าคณะ และผู้แทนจากประเทศสมาชิก 153 ประเทศ รวมทั้งผู้แทนจากองค์กรระหว่างรัฐบาลจำนวน 20 แห่ง ผู้แทนองค์กรภาคเอกชน มูลนิธิและประชาคมต่างๆ จำนวน 25 แห่ง มีส่วนร่วมในการอภิปรายอย่างสร้างสรรค์ในหัวข้อ “การเรียนรู้ร่วม : เส้นทางในอนาคต”

จากผลของการประชุมสรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมประชุมได้ทบทวนมาตราที่ 26 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติที่ระบุว่า ทุกคนมีสิทธิทางการศึกษา ผู้เข้าร่วมประชุมได้ย้ำถึงการเรียนรู้ร่วมอย่างมีคุณภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนามนุษย์ เศรษฐกิจ และสังคม

พวกเราเห็นพ้องร่วมกันว่า รัฐบาล รวมทั้ง ผู้ที่มีส่วนร่วมในภาคสังคมอื่นๆ มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาปวงชนที่มีคุณภาพ ซึ่งในการดำเนินงานจะต้องคำนึงถึงความสำคัญในการขยายแนวคิดในเรื่องการเรียนรู้ร่วมที่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนทุกคนได้ โดยจะต้องมีความสอดคล้องกับการดำรงชีพ มีความเสมอภาคและมีประสิทธิภาพ

ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนต่างตั้งข้อเสนอแนะว่า วิกฤตการณ์ทางการเงินจะก่อให้เกิดผลกระทบอย่างไม่เป็นธรรมกับคนยากจน ซึ่งเป็นผู้ที่แทบจะไม่ได้มีส่วนที่จะต้องรับผิดชอบต่อวิกฤตการณ์ดังกล่าวเลย ดังนั้น พวกเราจึงขอยืนยันว่าการเรียนรู้ร่วมมีส่วนสำคัญในการช่วยบรรเทาความยากจน ส่งเสริมสุขภาพ เพิ่มรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ถึงแม้ว่าจะเกิดเหตุวิกฤตทางการเงินไปทั่วโลกในขณะนี้ พวกเราก็ยังคงต้องขอให้เน้นถึงการจัดสรรงบประมาณสำหรับการศึกษาให้เป็นลำดับที่สำคัญที่สุด และไม่สมควรที่จะให้วิกฤตการณ์ทางการเงินเป็นสิ่งที่ทำให้ต้องลดการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ

การประชุมเตรียมการทั้ง 9 ครั้งและผลการประชุมในระดับภูมิภาคอีก 4 ครั้งในเรื่องการศึกษาแบบครอบคลุม ซึ่งจัดโดยสำนักงานระหว่างประเทศด้านการศึกษา (International Bureau of Education : IBE) ขององค์การยูเนสโก และจากการอภิปรายในระหว่างการประชุมเต็มคณะและการประชุมปฏิบัติการกลุ่มย่อยต่างๆ ในการประชุมระหว่างประเทศด้านการศึกษารั้งนี้ พวกเราขอให้ประเทศสมาชิกรับรองการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ร่วมโดย

จะต้องกำหนด ดำเนินการ ติดตามและประเมินผลนโยบายทางการศึกษาเพื่อมุ่งให้บรรลุเป้าหมายการศึกษาเพื่อปวงชน ตลอดจนส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสังคมมากขึ้น และในที่สุด แนวคิดที่จะขยายการเรียนรู้จะถือเป็นแนวทางหลักในการเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อปวงชน และการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันสำหรับคนจากทุกระดับในสังคม เพื่อที่จะได้ดำเนินการตามหลักการการเรียนรู้ร่วม

ด้วยเหตุนี้ พวกเราขอเสนอแนะให้ประเทศสมาชิกดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ก. วิธีการ ขอบเขต และเนื้อหา

1. รับทราบว่าการเรียนรู้ร่วมเป็นกระบวนการที่กำลังดำเนินการอย่างต่อเนื่องที่มุ่งให้เกิดการศึกษาเพื่อปวงชนที่มีคุณภาพ โดยให้ความเคารพต่อความหลากหลายและความต้องการ ความสามารถ ลักษณะ และความคาดหวังที่แตกต่างกันของผู้เรียน และชุมชน รวมทั้งการจัดการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบ
2. แก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในสังคมและความยากจนที่ถือเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับแรก ซึ่งถือเป็นอุปสรรคสำคัญที่ขัดขวางการดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์ของการจัดการเรียนรู้ร่วม รวมทั้งการแก้ไขปัญหามิกรอบของการกำหนดนโยบายแบบบูรณาการภาคส่วนต่างๆ
3. ส่งเสริมวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรกับผู้เรียน อันจะนำมาซึ่งการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ร่วมของเด็กทุกคน การมีสุขอนามัยที่ดีและการป้องกันโรคต่างๆ โดยจัดการศึกษาดังกล่าวให้กับเพศชายหญิงอย่างไม่เหลื่อมล้ำกัน รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ครอบครัวและชุมชน

ข. นโยบายสาธารณะ

4. รวบรวมและใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่ถูกกีดกันทุกประเภทเพื่อจะได้พัฒนา นโยบายการศึกษาและปฏิรูปการเรียนรู้ร่วม รวมทั้งพัฒนากลไกการติดตาม ประเมินผลระดับชาติ
5. พิจารณาการให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ร่วมตามความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการที่ได้รับการรับรองเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2549
6. ดำเนินการจัดการศึกษาที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน รวมทั้งส่งเสริม ศักยภาพของภาครัฐในการปรับปรุง ส่งเสริม และติดตามพัฒนาการของการศึกษา ที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน โดยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประชาสังคมและภาคเอกชน
7. พัฒนานโยบายการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถพัฒนาตนเองในโรงเรียนทั่วไปได้

8. ถือว่าความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมในห้องเรียนเป็นแหล่งที่ทรงคุณค่า และส่งเสริมให้เด็กนักเรียนใช้ภาษาแม่ตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน
9. ส่งเสริมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการศึกษากำหนดกรอบหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนานักเรียนตั้งแต่วัยเด็กเป็นต้นไป โดยยอมรับแนวทางที่ยืดหยุ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น รวมทั้งมีแนวปฏิบัติในด้านการสอนที่หลากหลาย

ค. ระบบ ความเชื่อมโยง และการส่งผ่าน

10. ดำเนินการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมหรือให้คำปรึกษาหารือในกระบวนการตัดสินใจต่างๆ เนื่องจากความรับผิดชอบทั้งมวลในการส่งเสริมการเรียนรู้รวมถึงการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของทุกภาคส่วน โดยภาครัฐมีบทบาทนำในการกำหนดระเบียบให้สอดคล้องกับข้อกฎหมายภายในประเทศ
11. ส่งเสริมความเชื่อมโยงกันระหว่างโรงเรียนและสังคม เพื่อให้ครอบครัวและสังคมมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านการศึกษา
12. พัฒนาโครงการการศึกษาและดูแลเด็กปฐมวัย ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วม รวมทั้งการตรวจสอบและดูแลในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กในภาพรวมตั้งแต่วัยแรกเริ่ม
13. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในด้านการสื่อสารและสารสนเทศ เพื่อเป็นหลักประกันในการเข้าถึงการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในท้องถิ่นชนบทที่ห่างไกล และในท้องถิ่นด้อยโอกาส
14. จัดการศึกษานอกระบบที่มีคุณภาพสูงเพื่อเปิดโอกาสให้มีการรับรองคุณวุฒิตามการศึกษาในระบบ ด้วยการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษานอกระบบ
15. ส่งเสริมความพยายามในการลดระดับการไม่รู้หนังสือ โดยใช้กระบวนการการเรียนรู้ร่วมเป็นเครื่องมือ ซึ่งให้ความสำคัญกับการรู้หนังสือของผู้ปกครองเพื่อสอนบุตรหลานของตน

ง. ผู้เรียนและครู

16. สนับสนุนบทบาทของครู โดยส่งเสริมการยกระดับสถานภาพครูและสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งพัฒนากลไกในการรับสมัครบุคลากรที่เหมาะสมเข้ามาเป็นครู และรักษาครูที่มีคุณภาพและกระตือรือร้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้านการเรียนรู้ที่หลากหลาย
17. จัดอบรมทักษะที่เหมาะสมให้กับครู ด้วยสื่อหลากหลายรูปแบบที่ครูสามารถนำไปใช้สอนนักเรียนได้ และตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การ พัฒนาวิชาชีพครูในโรงเรียน การฝึกอบรมครูก่อนประจำการเกี่ยวกับการเรียนรู้ร่วม และการสอนที่มุ่งเน้นการส่งเสริมความสามารถที่แตกต่างของผู้เรียน

18. ส่งเสริมยุทธศาสตร์การฝึกอบรมครูก่อนประจำการและการอบรมวิชาชีพครูตาม
แนวทางการจัดการเรียนร่วมในระดับอุดมศึกษา ด้วยการจัดสรรทรัพยากรทาง
การศึกษาไว้อย่างเพียงพอ
19. ส่งเสริมนวัตกรรมการวิจัยในกระบวนการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
แบบครอบคลุม
20. อบรมผู้บริหารโรงเรียนให้มีทักษะที่สนองต่อความต้องการที่หลากหลายของ
ผู้เรียน และส่งเสริมการเรียนร่วมในโรงเรียนเหล่านั้น
21. ให้ความสำคัญกับการป้องกันครู นักเรียน และโรงเรียนที่มีสภาพความขัดแย้ง

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

22. ตระหนักถึงบทบาทผู้นำขององค์การยูเนสโกที่มีต่อการเรียนร่วมในด้านต่อไปนี้
 - ส่งเสริมแนวปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อการแลกเปลี่ยนและการเผยแพร่
 - การดำเนินการให้คำปรึกษาแก่ประเทศต่างๆ ตามที่ได้รับการร้องขอ ในการ
พัฒนาและดำเนินนโยบายเกี่ยวกับการเรียนร่วม
 - ส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาการเรียนร่วม ระหว่างประเทศที่กำลังพัฒนา
(ประเทศในซีกโลกใต้) หรือระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้ว (ประเทศในซีกโลก
เหนือ) กับประเทศที่กำลังพัฒนา (ประเทศในซีกโลกใต้)
 - ส่งเสริมการดำเนินความพยายามในการเพิ่มทรัพยากรทางการศึกษาทั้งใน
ระดับชาติและระดับนานาชาติ
23. เรียกร้องให้องค์การระหว่างประเทศอื่นๆ ส่งเสริมประเทศสมาชิกในการดำเนินการ
ตามข้อเสนอแนะข้างต้นอย่างเหมาะสม
24. เผยแพร่ข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่ได้รับการรับรองอย่างเป็นเอกฉันท์ในการประชุม
ระหว่างประเทศด้านการศึกษารั้งที่ 48 ให้แก่ผู้ที่มีบทบาทสำคัญและผู้มีส่วนร่วม
ในประชาคมการศึกษาระหว่างประเทศ เพื่อผลักดัน กำหนดทิศทาง ส่งเสริม และ
พัฒนา การฟื้นฟูนโยบายการเรียนร่วมด้วยความมุ่งมั่น